

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117906176/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

— Ja, det er jeg nok, du skal se, han dør af det . . . Og hvorfor ikke? Det var ved at forske efter Goethe-Manuskripter i Prag, at han paadrog sig det, det er hans Lidenskab, der slaar ham ihjel, der er noget kønt deri.

— Men hans stakkels Kone!

Minna sukkede, rejste sig og gik hen til Vinduet.

Lange blev hun staaende der og stirrede ned i den lille Have. Den lave Sol straaled ind paa hendes Ansigt, som med sit Præg af Alvor og Mismod syntes at tilhøre en langt ældre Kvinde. Brystfolderne af den lette Kjole hævede og sænkede sig stærkt og uregelmæssig. Den højre Haand, som hang ned, krammede et lille Lomme-tørklæde; et Par Gange hævede hun den anden for at skygge, som om hun vilde se efter noget Bestemt, men glemte det strax igen, strøg Haaret bort fra Panden eller gav sig til at tromme paa Vindueskarmen.

Jeg gik sagte hen til hende og lagde Armen om hendes Skulder:

— Er der ellers Noget gaaet dig imod, Seelchen? --

— Jeg har faaet Brev -- fra ham -- Svar paa det, jeg sendte bort den Aften.